

A pap, aki gördeszkán állva is hirdet

A JÓKEDV ÉS A NYITOTTSÁG EREJÉRŐL

Tóth Norbert

2018 márciusától indul útjára a Magyar Asztalos lap új rovata, a Lélekforgácsok. Célunk, hogy a fa világa mellett egy másik közös pontot is találjunk olvasóink között: magát az embert.

Az embert nemcsak sikerei jellemzik, hanem a kudarcok is: munkájában, magán- és közösségi életében. Ez nem baj. A gond akkor kezdődhet, ha figyelmen kívül hagyjuk vagy a szőnyeg alá söpörjük a velünk történeteket. Ha azonban nyíltan szembenézünk nehézségeinkkel, felismerhetjük a kudarcok mögött rejtőző „tetteseket”, akik így, a figyelem középpontjába kerülve már veszítenek erejükből.

Az emberi lélek szövevényes rendszerét nemcsak a hibák alkotják, hanem az erények is. Ennek a rovatnak az erények a szereplői, akik képesek megoldásokat

kínálni a nehéz élethelyzetekben. Olyanok, mint a lámpás a sötét teremben: rávilágítanak a homályos sarkokra, ahol egyszeriben világossá válnak a bizonytalanságok. Segítenek az életet tisztábban látni. Őket mutatjuk be – egy-egy történeten keresztül.

Lendvai Zoltán János, közismertebb nevén a rédicsi gördeszkás pap története még 2011-ben kezdődött, amikor az egész világhálót bejárta egy róla szóló videó: reverendában, rendkívüli ügyességgel tanította a gyerekeket gördeszkázni.

– *Hogyan jött a gördeszka az életébe?*

– Még az esztergomi Ferences Gimnáziumban tanultam meg gördeszkázni. Rengeteget gyakoroltam, úgyhogy idővel nagyon jól ment. Amit az ember szeretettel csinál, abban nagyon jó minőséget lehet elérni. Később ez kapóra jött, amikor papként az utcán játszó gyerekek deszkáit kértem el, hogy kipróbálhassam.

– *Meglehetősen extrém evangélium-hirdetés...*

– Az, hogy tanítom a gyerekeket, az egy szint, de az élményekkel

sokkal mélyebb hatásokat lehet elérni. Volt olyan, hogy Úr anyalát gyakoroltuk a hittanosokkal, szünetben pedig egy Segway masinán lehetett egyensúlyozni (a Segway önegyensúlyozó, kétkerekű, elektromos meghajtású eszköz – a szerk.).

- *Tavaly a Magyar Fiatalokért díjjal is kitüntették...*
- Úgy érzem, ezt részben Orsós Zoli miatt is kaptam. Ő állami gondozottként került a papi iskolába. Kollégista volt, de nem volt hol laknia hétvégén meg a tanítási szünetekben, úgyhogy befogadtam ide, a plébániára. 5 évet laktunk így együtt. Most már ő is plébános Csákánydoroszlón. Emellett valószínű, hogy a Trianon- és gördeszka múzeum építése miatt is kaptam ezt a díjat.

- *Hát ez hogy jön egy lapra?*
- Rédics határ menti település, így sokat miséztek az elszakított területeken, de hívnak pl. Erdélybe is. Panaszolják, hogy nagyon nehéz embernek maradni magyarként ezeken a területeken, és kéri tőlem, hogy erősítsem meg őket a hitükben. A múzeumot is azért szeretném létrehozni, mert itt a legmodernebb eszközökkel lehet a fiatalokat a magyarság és a sport szeretetére nevelni. Például olyan 4D-s és 5D-s filmeket szeretnék szakemberekkel készíttetni, amelyek megmutatják a történelem összefüggéseit, de úgy, hogy közben felejtsek is el a gyerekek a számítógépet és a telefont.
- *Stílszerűen fogalmazva, kanyarodjunk kicsit vissza a deszkákhoz. Úgy tudom, gördeszkapályák is fűződnek a nevéhez...*
- Az első a zalaegerszegi pálya volt. Úgy kezdődött, hogy elmentem a polgármesterhez, hogy ugyan

építsünk már egy gördeszkapályát a gyerekeknek, hogy ne az utcán száguldozzanak. Azt mondta, ne aggódjak, nyitott kapukat döntetek, de azért jó, hogy az ügy mellé állok. Egy évre rá készen volt a pálya. Hívtak már azóta Kaposvárra, Veszprémbe, Csepelre is, hogy adjak tanácsokat a pálya építésével kapcsolatban. Óriási elismerés volt az is, hogy az ötvenedik születésnapomra (ez három éve volt – a szerk.) a világ egyik legnagyobb, gördeszkákat gyártó gyárának vezérigazgatója látogatott meg Dél-Koreából.

- *Ezért elutaztak magához?*

- Azt mondták, hogy sok tisztelőm van Dél-Koreában, és mivel három napot Európában tölt a vezérigazgató, hogy nagy áruházláncokkal tárgyaljon, ezért úgy döntöttek, hogy elhívják Budapestre, ha ráérek. Mondtam nekik, sajnos nem alkalmas az idő, mire ők fogták magukat és meglátogattak Rédicson. A három legújabb fejlesztésű világító gördeszka egy-egy prototípusát hozták el, azt mondták, szükségük lenne a tanácsaimra, hogyan lehetne javítani a deszkák minőségén.

Ott azonnal ki is próbáltam őket, nem számított, hogy esik az eső. Írásban kérték az értékelést, de én mindjárt három észrevételemet is elmondtam.

- *Sajátságos ötvözete ez a hivatásnak és a sportnak...*
- A Jóisten, a Szentlélek ajándékának tartom, egy karizmának. Valójában nem a gördeszka itt a lényeg, a pingpongozás, a foci ugyanolyan jó sport. A lényeg, hogy játék közben együtt legyünk. Így lehet a leghatékonyabban tanulni, ez a leggyorsabb pedagógiai eszköz. Sokan tudják ezt, csak nem merik használni.

- *Mit jelent önnek a humor?*
- Számomra a humor éltető erő gyerekkorom óta. Van úgy, hogy egyik-másik gyerek beszél nekem is. Én ilyenkor nem megfeddem, hanem keresek valami vicces, de mégis találó választ, mert az öröm hullámhosszán, a humor segítségével komoly dolgokat is be lehet vinni az ember lelkébe.

A teljes terjedelmű riport a Kossuth-rádióban hangzott el 2018. február 2-án. ■

Képek forrása:

www.kormany.hu

www.szekesfehervar.hu